

10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος τοῦ θαυματουργοῦ (†202).
Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων, Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ'
αἰ.).

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία ἐορτάσιμος οὕσα ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔστι
διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναιόν.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ♯ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν εϋ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν εϋ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τοῦ Ἁγίου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ♯ Δι-Θ

Ω σ τυ λος α κλο νη τος της Εκ κλη σι ας Χρι στῶ

και λυχνος α ει φωτος της οι κ8 με νης σο φε ^Δ

ε δει χθης Χα ρα λαμπες ^ε ε λαμψας εν τω κο σμω ^Δ δι α

τ8 Μα αρ τυ ρι 8 ^Δ ε λυσας των ει δω λων την σκο το

μαι ναν μα καρ ^ε δι ο εν παρ ρη σι α Χρι στω πρε

σβευ ε σω θη ναι η μα ας ^ε

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω

στον μυ στη ρι ον ^ε δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι

γης πε φα νε ρω ται ^ε Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει

σαρ κου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων

κα τα δε ξα με νος ^ε δι ου α να στη σας τον πρω το

πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω

^Δ
ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἁγίου]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ἔργοις ἔλαμψας τῆς εὐσεβείας, πλάνην ἔσβεσας κακοδοξίας, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Χαράλαμπες, καὶ παρανόμων τὰς

φάλαγγας ἤσχυνας, τροπαιοφόρος παμμάκαρ γενόμενος. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θαῦμα μέγιστον! πῶς ἐν ἀγκάλαις, σὺ ἐβάστασας Παρθενομητορ, τὸν ἐν δρακί αὐτοῦ τὰ πάντα συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν σου ἐξέθρεψας γάλακτι, τὸν τροφοδότην καὶ πλάστην τῆς φύσεως. Κόρη πάναγνε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς φωστὴρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς ἑώας, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπες· ὅθεν τιμῶμεν τὰ θεῖά σου λείψανα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἱερὸν τὸ Πνεῦμά σε Ἱερομάρτυς, ἱερῶς ἀνέδειξε τὸ ἱερὸν θῦμα σοφέ, προσενεχθὲν ἱερώτατε, τῷ θείῳ λόγῳ ᾧ θείως δεδόξασαι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μωϋσῆς ἐώρακε πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσου δὲ μᾶλλον πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν καθαρότητα Μάρτυς τοῦ βίου σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τοῦ μαρτυρίου σου, καταπλαγεῖσα ἢ Ἑλλάς, βοᾷ σοι εὐφραينوμένη· Σήμερον τιμῶμέν σου, κεφαλὴν τὴν σεβάσιμον· θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἄγιε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ νοσημάτων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν ἀπειρόγαμον Θεογεννήτριαν, τὴν τὸν ἀχώρητον γαστρὶ χωρήσασαν, καὶ τὸν τροφέα τοῦ παντός, τῷ γάλακτι θρεψαμένην, μόνην ἐξισχύσασαν, τῆς κατάρας λυτρώσασθαι, γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πανάχραντον Δέσποιναν, ὑμνήσωμεν συμφώνως βοῶντες· Χαῖρε ἢ Κεχαριτωμένη.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἀντίφωνον Α΄.

Ἦχος ς̣̣̣ Βου ξ̣̣̣

Ε^{Βξ} κ νε ο τη το ο ο ος μϝ πο ο ολ λα α α

πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} αλλ α

αυ τος α αν τι ι λα α α βϝ ϝ ϝ και σω ω ω

σον Σω ω τη η ηρ μϝ ϝ

Ο ^{Δι} ι μι σϝ εν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τϝ Κυ υ ρι

ι ι ϝ ϝ ^{Πα} ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο ϝ

γαρ ^Μ πυ υ ρι ι ι ι ι ^{Βϝ} ε ε σε ε ε σθε ε

ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^Ϟ

Δ ^{Βϝ} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^Ϟ

Α ^{Βϝ} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} και κα α θα αρ σει ^{Δι}

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται ^{Δι}

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ^{Βϝ}

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ω ϝ ^Ϟ

Κ ^{Βϝ} αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω νας τω ν

αι ω ω νων α α μη ην

A γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς 141.

Ἦχος Βου

Δ ι ι και ος ως φοι οι νιξ αν θη η σει και

ως η κεδ ρος η εν τω Λι βα νω πληθυν θη σε ται

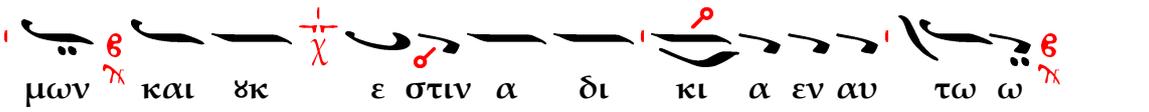
Στίχ. α'. Π ε φυ τευ με νος εν τω οι κω Κυ ρι

ς εν ταις αυ λαις τς Θε ς ς η μων ε ξαν θη

σει

Δ ι ι και ος ως φοι οι νιξ αν θη η σει και

ως η κεδ ρος η εν τω Λι βα νω πληθυν θη σε ται

Στίχ. β'. Ο τι ευ θυς Κυ ρι ος ο Θε ος η
 μων και εκ ε στιν α δι κι α εν αυ τω ω
 Δ ι και ος ως φοι οι νιξ αν θη η η η η σει
 και ως η κε ε δρος η εν τω Λι βα νω πληθυν
 θη σε ται αι αι αι αι αι αι

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

 Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον
Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
 Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (κα' 12-19).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραΐας Πύλης.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσιν γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέτε οὖν εἰς τὰς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἕξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξέκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις τῶ Α θλο φο ο ρθ πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα

λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κθ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Εἶτα, Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα-θ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο ο μη

μα α α μδ

Φ α λα αγ γα θε ο στε ε φη φω το φα

νδ ς ς ς μα αρ τυ υ υ ρος υ περ Χρι στδ τυ

θει ει σα α ανπρο ο θυ υ υ μως τον α γι ο λεκ

τον συ υν α σπι ι σμον τδ Ι ε ρο μα α α αρ

τυ υ ρος Χα α ρα λα α α αμ πς φι λο μαρ

τυ ρες δε ευ τε τι ι μη η σω ω ω ω μεν και

την παν ι ε ρον μνη μνη α αυ τδ πνευ μα τι

κω ω ως τε λε ε σα α α αν τες προς αυ τον

βο η η η η σω ω ω ω μεν της λοι μι κης α πει

ει λης τον ευ σε βο φρο να λα ον σδ ε λε

ευ θε ε ρω ω ω ω σον και λυ υ υ τρω ω

σο ον η η η μας πα α σης πε ε ρι στα σε ω ω

ω ω ως

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς Γ', καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ

δύο εἰς ἡ'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

(ἐὰν ψαλῆ εἰς Γ', τότε ὁ εἰρμὸς δευτεροῦται).

Ῥοδὴ α'. Ὁ εἰρμὸς. Ῥηχος πλ. δ'.

Ἐγγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου. Ῥοδὴ α'.

Ῥηχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χοροβατῶν εὐφροσύνης τὰ νοητά, οὐρανῶν σκηνώματα, καὶ λαμπόμενος φωτί, ἀνεσπέρῳ ῥῦσαί με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου σοφὲ ὅπως ὑμνήσω σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ φωτοφόρος σου μνήμη ἡλιακᾶς, ἀπαστράπτει χάριτας, καὶ φωτίζει τοὺς πιστῶς, ἐν αὐτῇ τιμῶντάς σε χαρᾶς, λαμπροτάτης ἀληθῶς Μάρτυς ἐπώνυμε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ῥάνισι τὴν ἀλμύραν, ἀπιστίας θάλασσαν, κατακλύσας ποταμός, εὐσεβείας γέγονας Χριστοῦ, καταρδεύων ἀληθῶς τὴν Ἐκκλησίαν αἰεί.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμαρτιῶν καταιγίδες καὶ λογισμῶν, ἐναντία κύματα, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, ἐπ' ἐμὲ διήλθοσαν τῇ σῇ, Θεοτόκε κραταιᾷ πρεσβεῖα

σῶσόν με.

Κανὼν δεύτερος. ᾠδὴ α΄.

ᾠχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν κάραν τὴν πάνσεπτον, καὶ τὰ παλαίσματα Κύριε, ὑμνεῖν ἐφιέμενος, τοῦ σοῦ θεράποντος, θείαν ἔλλαμψιν ἐξ ὕψους ἐξαίτουμαι, δι' ἧς ἀναμέλψασθαι, ταῦτα δυνήσομαι.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σεβῆρον τὸν ἄθεον, τὸν ὠρουόμενον λέοντα, καθεῖλες Χαράλαμπες, σὺν Κρίσπῳ ἄφρονι, τὴν δυσσέβειαν τὴν τούτων ἀπελέγξας· ἀνθ' ὧν ἐστεφάνωσαι, χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

Δόξα.

Βασιλείον κόσμον σε, ἡ Ἐκκλησία ἐκτήσατο, δαιμόνων διώκτην τε, θεῖε Χαράλαμπες, νοσημάτων τε παντοίων ἐλατῆρα· διὸ ἐορτάζει σου, τὴν μνήμην Ἅγιε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν βαστάσασαν τὸ φύσει θεῖον μάννα, τὸ τρέφον ἐκάστοτε, πιστοὺς τῇ χάριτι.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχυί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐξαιρεῖν τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, ἅπερ ἔδρασας ἔτι, ἐν τῷ βίῳ περιῶν, καὶ πρὸς Θεὸν μετελθῶν, Ἀθλοφόρε Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δυνάμει θείᾳ κρατυνηθεὶς τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῶν ἀνόμων καθεῖλες, στρατιώτης ὡς στερῆρός, Χαράλαμπες ἀθλητά, ὡς ὀπλίτης θείας παρατάξεως.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἱμάτων ρεύσαντες κρουνοὶ σοῦ τοῦ σώματος πᾶσαν, ἀσεβείας τὴν φλόγα, καὶ δεινὴν πυρκαϊάν, κατέσβεσαν· τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν σοὶ δὲ προεξένησαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἁγίων Ἅγιον Θεὸν τέτοκας Παναγία, ἀγιότητος οἶκος, δεδειγμένη καθαρὸς, καὶ πύλη μόνος Χριστός, ἦν διήλθε σῶζων τὸ ἀνθρώπινον.

Κανὼν δεῦτερος. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος δ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοφόρε, πιστῶς συνελθόντας ἐν ναῶ, τὴν Κάραν προσκυνῆσαί σου, τὴν θείαν καὶ σεβάσμιον, φρούρει καὶ διαφυλάττε, σκανδάλων τοῦ πολεμήτορος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρὸν νεανίαν ἀναστήσας, δαιμόνων ὀφθείς τε ἐλατήρ, πλήθη βροτῶν ἐξέστησας, καὶ τῷ Χριστῷ προσήγαγες, μαρτυρικῶ ἐν αἵματι, χειρῶν ἀρπάσας τοῦ δράκοντος.

Δόξα.

Δεῦτε ἡ πληθὺς τῶν Χριστωνύμων, Κυρίου τὸν Μάρτυρα πιστῶς, αἰνέσωμεν καὶ στέψωμεν, αὐτοῦ τὴν Κάραν ἄσμασι, πνευματικοῖς τὴν πάνσεπτον, πταισμάτων λύσιν ὡς εὖρωμεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν κόσμῳ ἀχώρητον παντί, ἐν σῆ γαστρὶ χωρήσασα, ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, Χριστιανῶν καταφύγιον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καθίσματα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Στυλὸς ἄσειστος τῆς Ἐκκλησίας, λύχνος ἄσβεστος τῆς οἰκουμένης, ἀθλοφόρε ἀνεδείχθης Χαράλαμπες· καὶ ἀναλάμπας ἡλίου φαιδρότερον, τὴν τῶν εἰδώλων ἐλαύνεις σκοτόμαιναν. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰ στίφη τῶν Πιστῶν, εὐσεβῶς συνελθόντα, τὸν Μάρτυρα Χριστοῦ, Χαραλάμπη τὸν μέγαν, ἀξίως εὐφημήσωμεν, εὐσεβείας τὸν πρόμαχον, ἀδαμάντινον, καὶ δυσσεβῶν καθαιρέτην, τὸν κηρύξαντα, Θεὸν τοῦ σύμπαντος κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολύτιμον ἢ Ἐκκλησία, τὴν σὴν κάραν κέκτηται Ἰερομάρτυς Ἀθλητά, τροπαιοφόρε Χαράλαμπες· διὸ καὶ χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν στερόδον ὀπλίτην, καὶ Χριστοῦ στρατιώτην, καὶ μέγαν ἐν Μάρτυσι, Χαραλάμπη τὸν πανένδοξον, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ καὶ τῆς ἀληθείας λαμπρῶς ἠγωνίσαστο, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τρανῶς ἀνεκήρυξε, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησε, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξε, καὶ τὴν κάραν ἐτμήθη, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος· διὸ καὶ τὸν στέφανον εἴληφε παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Ἰψίστου, καὶ συμπολίτης Ἀγγέλων ἐγένετο. Ὅθεν ἡ Ἐκκλησία τῶν Ὀρθοδόξων, τούτου τὴν πάντιμον κάραν κατασπαζομένη, καὶ εὐφημίαις καταστέφουσα, καὶ πολλῶν δεινῶν καὶ νόσων ἀπαλλαττομένη, χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος

Χαραλάμπους. (†202)

Στίχ. Κατηξιώθης, Χαράλαμπες, ἐκ ξίφους
Καὶ λαμπρότητος καὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων.

Τῇ δεκάτῃ, Χαράλαμπες, ἐὼν ἐτιμήθης ἀπὸ λαιμόν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Βάπτος καὶ Πορφύριος, οἱ
τιμωροῦντες τὸν ἅγιον Χαραλάμπη, ξίφει τελειοῦνται. (†202)**

Στίχ. Πορφύριος καὶ Βάπτος ἐκ κοινοῦ ξίφους,
Ἀθλήσεως βάπτουσι κοινὴν πορφύραν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ πιστεύσασαι ἅγιοι τρεῖς γυναῖκες ξίφει
τελειοῦνται. (†202)**

Στίχ. Τὰς τρεῖς γυναῖκας ἀρβενωποὺς μηνύει,
Ἄρβην ἀριθμὸς, ὁ τρία, πρὸς τὸ ξίφος.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ παρθένων,
Ἐνναθᾶ, Οὐαλεντίνης, καὶ Παύλου τῶν ἐν Παλαιστίνῃ. (†308)**

Στίχ. Εἰς ἀρβάβωνα παρθένους κόραις δύο,
Ὁ νυμφίος δίδωσι θάρσος πρὸς φλόγα.

Ἐκεῖνος οὗτος Παῦλος ὁ Χριστοῦ φίλος,
Χριστοῦ πόθῳ τράχηλον ἐκτετμημένος.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος τοῦ
ταχυδρόμου. (δ' αἰ.)**

Στίχ. Ζήνων τὰ τερπνὰ τῆς Ἐδέμ ζητῶν μόνα,
Εἰς τέρφιν εἶχε τὴν λύσιν τοῦ σαρκίου.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου
τοῦ β', ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. (†706)**

Στίχ. Ἀναστάσιος, τὸν δρόμον τείνων πρόσω,
Γῆς ἐξαναστάς, πρὸς τὸν Ὑψιστον τρέχει.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου,
ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. (†754)**

Στίχ. Ἀναστάσιος, τὸν δρόμον τείνων πρόσω,
Γῆς ἐξαναστάς, πρὸς τὸν Ὑψιστον τρέχει.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ζωτικοῦ, Εἰρηναίου,
Ἰακίνθου, Ἀμαντίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, ἐν Ῥώμῃ ἀθλησάντων.
(†120)**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων δέκα στρατιωτῶν μαρτύρων,
ταφέντων παρὰ τῇ Λαβικανῇ ὁδῷ (Via Laticana) ἐν Ῥώμῃ.
(~†250)**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Σωτηρίδος
τῆς ἐν Ῥώμῃ ἀθλησάσης ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. (†304)**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Σιλβανοῦ,
ἐπισκόπου Ταρρακινῆς (Terracina) ἐν Ἰταλίᾳ. (~†443)**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν μητρὸς
Σχολαστικῆς, ἀδελφῆς τοῦ ὁσίου Βενεδίκτου. (†543)**

Στίχ. Ἡ Σχολαστικὴ σχολάσασα τῷ βίῳ,
Χριστῷ σύνεστι ἀδελφῷ Βενεδίκτῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Βαλδεγούνδης (Baldegundis), ἡγουμένης τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἐν Πικταβίῳ (Poitiers) τῆς Γαλλίας. (~†580)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Δεσιδεράτου (Desideratus), ἐπισκόπου Κλερμόντης (Clermont) ἐν Ὠβέρνῃ (Auvergne) τῆς Γαλλίας. (Γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Πρωταγίου (Protagius), ἐπισκόπου Βεσοντίου (Besançon) ἐν Γαλλίᾳ. (†624)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Αὐστρεβέρθης (Austrebertha), ἡγουμένης Ἀμπβίλ (Abbeville) καὶ Παβιλλὸν (Pavilly) ἐν τῇ βορείῳ Γαλλίᾳ. (†704)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Τρουμβίνου (Trumwine), τοῦ ἐν Ἀβερκόρνῳ (Abercorn) τῆς Σκοτίας, ἐπισκόπου τῶν νοτίων Πικτῶν. (~†704)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐρλούφου (Erluph), ἐπισκόπου Βερδένου (Werden) ἐν Γερμανίᾳ, μαρτυρικῶς τελειωθέντος ὑπὸ τῶν εἰδωλωλατρῶν. (†830)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Σαλβίου (Salvius), ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἀλβέλδης (Albelda) ἐν τῇ βορείῳ Ἰσπανίᾳ. (†962)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Μερβίννης (Merwinna), ἡγουμένης τοῦ κοινοβίου Ῥόμσεϋ (Romsey) ἐν Ἀγγλίᾳ. (†970)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας Ἄννης, προγκιπίσσης Νόβγκοροντ καὶ Κιέβου. (†1050)

Στίχ. Ἄννα ἡ πρώτην βασιλίσσα Εἰρήνη,
Εἰρηρικῶς ἔφθασεν Χριστὸν Εἰρήνην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Προχόρου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (†1107)

Στίχ. Ἄλας Χριστοῦ Πρόχορος ὢν ἐν τῷ βίῳ,
Εὐχῇ εἰς ἄλας τὴν σποδὸν μεταβάλλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Τσιμτσιμέλη ἐν Γεωργίᾳ, πολλὰ μοχθήσαντος διὰ μετάφρασιν τῆς ἁγιοπατερικῆς γραμματείας εἰς γεωργιανὴν γλῶσσαν. (ιγ' αἰ.)

Στίχ. Ὁ μεταφραστὴς σοφίας τῶν Πατέρων,
Ἰωάννης σύνεστιν ἅμα Πατράσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λογγίνου, κτίτορος τῆς μονῆς Κορυαζέμκα ἐν Βολογκτᾷ. (†1540)

Στίχ. Οὐχ ὁ ἑκατόνταρχος οὗτος Λογγίνος,
Ἄλλ' ὅσιος θαύμασι κοσμήσας βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ σύναξις τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ ἐπισκόπων τοῦ Νόβγκοροντ, Ἰωακείμ (†1030), Λουκᾶ (†1058), Γερμανοῦ (†1095), Ἀρκαδίου (†1163), Γρηγορίου (†1193), Μαρτυρίου (†1199), Ἀντωνίου (†1232), Βασιλείου (†1352), Συμεῶν (†1421), Γενναδίου (†1504), Σεραπίωνος (†1516),

Ποιμένος (†1571) καὶ Ἀντωνίου (†1648).

Στίχ. Τρεῖςδεκα ἐπίσκοποι Νόβγοροντ θεῖοι,
Ἀποστολικῶς τὸν βίον περαιούσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ῥαφαήλ ἀρχιμανδρίτου (†1765) καὶ Ἰωαννικίου ἱερομονάχου (†1882), τῶν ἐν τῇ μονῇ Σβυατογκόρσκ.

Στίχ. Ῥαφαήλ καὶ Ἰωαννίκιος ἅμα,
Σβυατογκόρσκ ἀστέρες ἔκλαμπροι δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Ἄρεοβίνδου Κωνσταντινουπόλεως. (τὸ ὄραμα τῆς ἐκρήξεως)

Στίχ. Αἰὲ γεραίρειν, τὴν μόνην χορὴ Παρθένον,
Ἄπασι τιμῆς τῆς ἄνω τὴν αἰτίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις εὐγνώμων τελεῖται ἐν Ζακύνθῳ τοῦ θαύματος τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, ὅτε διὰ τῆς μεσιτείας αὐτοῦ ἐρρύσθη ἡ πόλις ἐκ τῆς φοβερᾶς ἐπιδημίας πανώλους. (1831)

Στίχ. Χριστοῦ, λιταῖς σαῖς, λιμὸν ἐμφραξαμένου,
Ναῶ τιμᾶ σε ἦδε ῥυσθεῖσα πόλις.

Ταῖς τῶν σῶν ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος 4^ο Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρω σπα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θο μενος ταυ τη στα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο

τησαντας πνευματικον στερωωσον και εν
τηθειαδοξησ στεφανωδοξης αξιω
σον

ὠδὴ δ'

την ανεξιχνιασονθειανβλητης
εκ της Παρθενωσ αρκασεως στυψι
στο οοπροφητης Αββακμκατανοωνε
κραυγααζεδοξατηδυναμεισ Κυριε

ὠδὴ ε'

εξεστητασμπανταεπιτηθεια
δοξησ σουγαααπειρογαμε Παρθενε
νεε εσχεσ ενμηητρατωνεπιπαντων
Θεονκαιτεετοκασαχρονον Υιον πασι
τοιοισ υμνσισεσωτηριιανβραβευσ
σα

ὠδὴ ς'

τηνθειανταυτηνκαιπαντιμοντελωντεςεορ

τὴν οἰθεοφρονεσθῆς θεοομητορος δευτερας
 χειρας κροτησωμεν τον εξα της τε χθε εν
 τα θεονδοξαζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκελαατρευσαν τηκτισειοιοιθεο
 φρονεσθαρα τονκτισαντα αλλα πυροσ
 απειλην ανδρειωσπατησαντες χαιροντες εψαλ
 λον Υπερ υμνηητε οτων πατερων Κυρι
 οσ και θεοσ ευλογητοσ ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
 ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παιαιδας ευαγεις εν τη καμιι
 νω ο το οκος της θεο το κεδιεσωσατο
 το τε με εν τυ πσμενος νυν δε ε νεργσ με ε
 νος την οικμενην απασαν αγειρει
 ψααλλσσαν τον Κυριο ον υ υμνει τε τα
 εργα και υπερψου ουτε εις παντας τς αι

ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^χ Με γα λυ νει η ψυ χη μᾶ τον Κυ ρι ον ^ε
και η γαλ λι α σε το πνευ μα μᾶ ^ε ε πι τω ^χ
Θε ω τω ω σω τη ρι μᾶ ^ε

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^ε

2 ^χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δα λησαι τᾶ ^ε ι δα γαρ α πο τᾶ νυν μα ^ε
κα ρι σι με πασαι αι γε νε αι ^ε

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 ^χ ^{B8} Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και

το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε

^χ ^Δ ^δ αν τοις φο βς με νοις αυ τον

^{B8} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^χ ^{B8} Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς

δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι

^χ α καρ δι ας αυ των

^{B8} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε μεγαλυ νομεν

5 Κα θει λε δυ να στασα πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νυ ρς πει νων τας ε νε πλησεν α γα

θω ων και πλτ τδ ον τας ε ξα πε στει λε κε

νυ ρς

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρωσ θε ον λο γον τε κου ου σαν την ον τως

θε ο το κον σε ε μεγαλυ νομεν

6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τδ

μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς

τδς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ

μα τι αυ τδ ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθορως Θεον Λογον τεκου ουσαν την οντως
 Θεο τον σεε μεγαλυνομεν

ὠδὴ θ'

Α πασγη γενης σκιρτα τω τω πνευματι λα
 μπα αδχσμενος πανηγυρι ζετωω δε α
 υλων νοων φυσις γεραι ρσ σα τα ι ε
 ρα θανμασια της Θεομηη το ορος
 και βοαααα τω χαι ροις πααμμα καρι
 σε Θεο τον κεα γνη αι παρθενεεεεε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐνθέως πυρσευόμενος, τῷ πόθῳ τοῦ Παντάνακτος, τὸν ὑπερήφανον ὄφιν, ἀνδρείως μάκαρ καθεῖλες, καὶ τύραννον ἀπάνθρωπον, Σεβῆρον τὸν παράφρονα, ἤλεγξας ὦ Χαράλαμπες, καὶ τὸν μισθὸν ἐκομίσω, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότη.

Θεοτοκίον.

Μαρία καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, φύλαττε σκέπε σοὺς δούλους, ἐκ πάσης βλάβης ἀτρώτους· κινδύνων τ' ἐξελοῦ ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ εὐφημοῦντάς σε, καὶ πάσης περιστάσεως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις χρωμένη, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου.

ΑΙΝΟΙ

ᾠχος 4 Παφ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ προσόμοια.

ᾠχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες, δεῦτε συνδράμετε, καὶ τὴν τιμίαν κάραν, κατασπάσαθε πάντες, τοῦ θεοῦ Χαραλάμπους τὴν τὸν Χριστόν, ἐν σταδίῳ κηρύξασαν, καὶ ἀπελέγξασαν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτίστην μεγαλύνασαν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες, ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Τοῖς οὐρανόις Ἀγγέλοις, νῦν συνηρίθμησαι, καὶ παρεστῶς

Τριάδι, τῇ Ἁγίᾳ τρισμάκαρ, αὐτὴν καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τιμώντων σου, τὴν πανσεβάσμιον κάραν καὶ τῶν δεινῶν, αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Λαμπροφανῆς καὶ πανένδοξος, ἀνατέταλκεν, ἐν τῇ Ἑλλάδι πάσῃ, ἡ πανέορτος μνήμη, τοῦ θείου Χαραλάμπους· διό περ λαμπρῶς, ἑορτάζει κατέχουσα, τὴν πανσεβάσμιον κάραν τὴν τὸν Χριστόν, ὡς Θεάνθρωπον κηρύξασαν.

Δόξα.

Ἦχος Πάϛ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι
Ω ς περ α λα βα στρον πλη η η ρες η τι μι α
σϛ ϛ Κα α ρα Θε σπε ε σι ι ε προ χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ει ει οι ο ον τι μυ υ υ υ
ρον πο ο λυ υ υ τι ι ι ι ι μο ον τα α ι α
α α α α μα α α τα τϛς τε πι ι στϛς ευ
ω δι ι α ζει θαυ μα α σι ι ι ω ως και τϛς με
τα πι ι ι στε ε ε ε ως αυ τη προ σι ο ο ον
τα ας των δει νω ων πα α αν τω ων ρυ υ υ υ
υ υ υ ε ε ε ε ται την συ σω ω ω δη τε

Πα
 πλα α α νη η και νο σθ ςς πα αν τοι ας και την πα
 νω λη λοι μι ι κην κα τα πα αυ ς ς σα α ευ
 ρω στι ι ι αν δω ρει ει ει ει ται πα σι ι
 Δι Πα
 και ει ρη η η νην και με γα ε ε λε ε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πά φ

Χ
 Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 Μ α κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Πα ρ θε ε
 νε και δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κα τα χρε ε
 ος την πο ο ο λιν την α σει στον το τει χο ος
 το αρ ρη η κτον την αρ ρα γη η προ στα σι ι ι ι
 αν και κα τα φυ υ γη η των ψυ χω ων η η
 μων

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πά Πα ρ

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υ ψι
ιστοις Θεω και επι γης ειρη η νη εν αν
θρωποις ευδοκισια

Υμνου μεν Σε ευλογου μεν Σε προσκυνου μεν
Σε δοξολογου μεν Σε ευχαριστου μεν Σοι δι
α την μεγαλην σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ επουρα νιε Θεε Πα
τερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι
ησου Χριστε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι
ος του Πατρος ο αιθρων την αμαρτιαν του κο
σμου ελεησον ημας ο αιθρων τας αμαρτι
ας του κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημε

νοσ εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας ^{u q̇}

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος ^φ

Κυ ρι ος ^{v' 22} Ι η σουσ Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α

μην ^{u q̇}

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε ^{v' 22} και

αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να ^{v' 22} και

εις τον αι ω να του αι ω ω νος ^φ

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μα ρτη τους φυ λα χθη ναι η μας ^{u q̇}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ε ρων η μων ^{v' 22} και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μην ^{φ u q̇}

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας ^{v' 22} κα

θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε ^{φ u q̇}

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα Σε ^{u q̇} (τρεις)

Κυριεκαταφυγηεγενηθης ημιν εν
γενεακαιγενεα^{ν'} εγωειπαΚυριεελε
ησοονμε^{ν'} ιασαιτηνψυχηνμουοτιημαρ
τονΣοι^{υ'}

ΚυριεπροςΣεκατεφυγονδιδαξοονμε^{ν'} του
ποιειντοθελημα^ο σουοτιΣυειο^{υ'} Θεοοσμου^{υ'}

ΟτιπαραΣοιπηγηζωηςεντωφωτιΣου
οψομεθαφως^{υ'}

Παρατεινοντοελεοςσουουτοιςγινωσκουσι
Σε^{υ'}

ΑγιοςοΘεος^{ν'} ΑγιοςΙσχυρος^{ν'} Αγι
οςαθανατοςελεησονημας^{υ'} (τρεις)

ΔοξαΠατριικαιΥιωκαιαγιωΠνευματι^{υ'}

Καινυνκαιαει^{ν'} καιειςτουςαιωνωντων
αιωνωναμην^{υ'}

Αγιοςαθανατοςελεησονημας^{υ'}

Ἄσματικόν. 7̣ χ

A γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{ν̣} ²² Α α α α
 γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{υ̣} ⁹ Α γι ος Α α α
 θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα
 α α ας ^{υ̣} ⁹

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος 1̣ Δι-Θ

Ω ς στυ λος α κλο νη τος της Εκ κλη σι ας Χρι στῶ ^{ε̣}
 και λυχνος α ει φω τος της οι κῶ με νης σο φε ^Δ ^{ε̣}
 ε δει χθης Χα ρα λαμ πες ^{ε̣} ε λαμ ψα σεν τω κο σμῶ ^Δ ^{ε̣} δι α
 τῶ Μα αρ τυ ρι ο ^Δ ^{ε̣} ε λυ σα σταν ει δω λων την σκο το
 μαι ναν μα καρ ^{ε̣} δι ο εν παρ ρη σι α Χρι στῶ πρε
 σβευ ε σω θη ναι η μα α ας ^Δ ^{ε̣}

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος 1̣ π̣ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^{ν̣} ⁹

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γ_ζ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Π_ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_δ

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος ^Δ_δ Δι - θ

Στίχ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου ^Δ_δ Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ_δ

Στίχ. β΄. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου ^Δ_δ Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ_δ

Στίχ. γ΄. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου ^Δ_δ Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ_δ

Στίχ. δ΄. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141' 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου ^Δ_δ Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαισ της Θεοτοοκου Σωτηρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 119 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (119 1)

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ 8 8 ι

α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (119 1)

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ 8 8 ι

α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοις ὁ Κύριος. (119 4)

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ 8 8 ι

α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. (ξε' 10)

Στίχ. β'. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν. (ξε' 11)

Στίχ. γ'. Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. (ξε' 12)

Ως στυλὸς ἀκλόνητος τῆς ἐκκλησίας Χριστῆ
καὶ λυχνὸς ἀειφῶτος τῆς οἰκουμενῆς σοφείας
ἐδειχθῆς χάραλαμπες ἐλαμψασεν τὸ κόσμῳ διὰ
τῆς Μααρυρίου ἐλυσαστῶν ἐδωλῶν τὴν σκοτο
μαινὰν μακαρίο ἐν παρρησίᾳ Χριστῶ πρε
σβεῦ ἐσωθηναίη μα

πρεσβεῦ ἐσωθηναίη μα α ας

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Ἐυτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπεσώω
μεν Χριστῶ ω ω ω ω σωσον ἡμᾶς ὦ ἱε

Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-θ.

Ω ς στυ λος α κλο νη τος της Εκ κλη σι ας Χρι στῶ
και λυχνος α ει φω τος της οι κῶ με νης σο φε
ε δει χθης Χα ρα λαμ πες ε λαμ ψα σεν τω κο σμῶ δι α
τῶ Μα αρ τυ ρι ὀ ε λυ σα σταν ει δω λων την σκο το
μαι ναν μα καρ δι ο εν παρ ρη σι α Χρι στῶ πρε
σβευ ε σω θη ναι η μα ας

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πᾶρ Γα ρ

Α γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Δόξα. Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Θη σαυ ρον πο λυ τι μον π η Εκ κλη σι ι ι
ι ι α ϵ την σην Κα ραν κε κτη ται π Ι ε ρο μα ρ
τυς Αθ λη τα Δ τρο παι ο φο ρε Χα ρα λαμ πες ν δι
ο και χαι ρει Δ τον Κτι ιστηνδο ξα α ζε ε σα ν

Καὶ νῦν. Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος $\frac{2}{2}$ Δι - θ

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
σχυν τε Δ με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
α θε τε ϵ μη πα ρι δης α μα ρ τω λων δε η σε ων
φω νας Δ α λα προ φθασον ως α γα θη Δ εις την
βο η θει αν η μων Δ των πι ι στως κραυ γα ζο ον
των σοι ϵ τα α χυ νον εις προ σβει ει αν Δ και σπευ
σον εις ι κε σι ι αν Δ η προ στα τευ ου
σα α ει Σ Θε ο το κε των τι μων των σε ε
 Δ
ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι
 ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω
 νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε
 η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν **Δ** Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ᾠ Γα ϕ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Ἦ Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ

Ἦ α πο φο βε εχ θρα ε ξε λθ ε την ψυ χη ην μ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Ἦ Ἐσκεπάσον με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων
Ἦ α πο

Ἦ πλη θος ερ γα ζο με νων την α δι κι ι αν

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α

Ἦ διάκονος: Σοφία.

Ἦ ἀναγνώστης:

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἦ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δῶν γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς 141).

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α $\frac{4}{2}$ A λλη η λϑ ϑ

ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\frac{4}{2}$ A α α α α λλη η η

λλη ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\frac{4}{2}$

χ Δι και ος ως φοι νιξ αν θη σει χ και ω σει κε

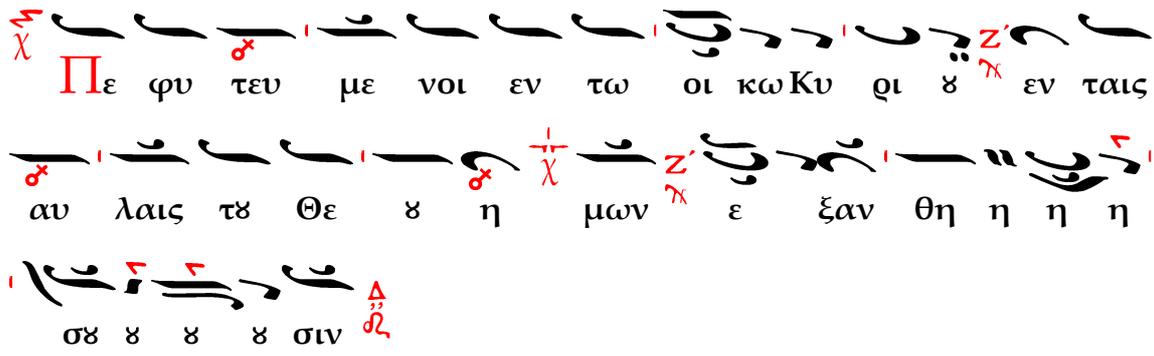
δρος η εν τω Δι βα νω χ πλη θυν θη η η η σε

ε ε ε ται $\frac{4}{2}$

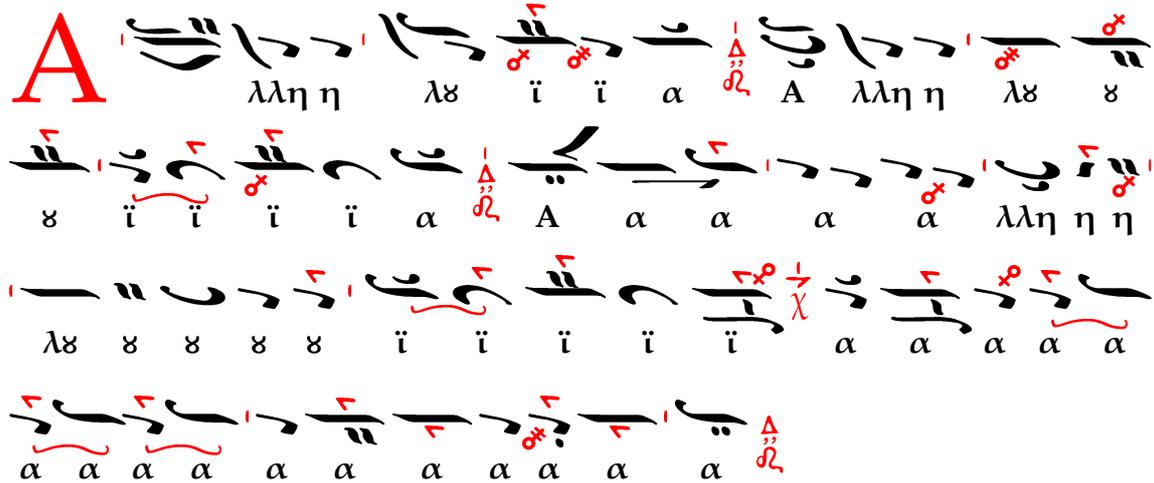
A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α $\frac{4}{2}$ A λλη η λϑ ϑ

ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\frac{4}{2}$ A α α α α λλη η η

λλη ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\frac{4}{2}$

 Πε φυ τευ με νοι εν τω οι κω Κυ ρι ο εν ταις
 αυ λαις τσ Θε ο η μων ε ξαν θη η η η
 σσ ο ο ο ο σιν

 Α λλη η λσ ι ι α Α λλη η λσ ο
 ο ι ι ι ι α Α α α α α λλη η η
 λσ ο ο ο ο ο ι ι ι ι ι α α α α α
 α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ιε' 17-27, ιστ' 1-2).

(Ζῆτει τῇ ΚΓ' Ἀπριλίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποсуναγωγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν

α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο οον υ υ υ μνοο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο οον τε ες πα α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρα ς ς με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ ς ς ι ι ι ι

α α α α α Δ

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον Δ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η η σον Ζ'

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον Δ

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε η η σον θ

Δι-θ

Π α ρ α σχ ς Κυ ρ ι ι ε Δ

Π α ρ α σχ ς ς Κυ ρ ι ι ε Δ

Π α ρ α α σχ ς Κυ υ ρ ι ι ι ε Ζ'

Π α ρ α α σχ ς ς Κυ υ ρ ι ε Ζ'

Π α ρ α α σχ ς ς Κυ ρ ι ι ε Δ

Π α ρ α σχ ς ς Κυ ρ ι ι ε θ

Σ οι οι Κυ ρ ι ι ε Δ

Α μη η η η η ην θ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σθ θ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σθ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προστον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον και άλλως :

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης ος

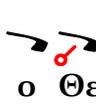
ω σαν να εντοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ς ω σαν να εντοις υ ψι ι ι στοις

Σ ε ε υ μν ς ς μεν σε Ευ λο γ ς ς μεν

σοι ευ χα ρι στ ς ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα ος ο Θε ος η μων * και άλλως : ο Θε ο ος

η η η μων

Ετονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αηζ', άντεγράφησαν ε' Ίαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των
 Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν
 δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι
 τως των Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α
 δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον
 τε ε ε κϛ ϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ον τω ω ως Θε ε
 ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε

εν

Κοινωνικὸν εἰς μνήμας Ἁγίων.
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος β΄.

Ἦχος Πα

Ε^{Πα} ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ου
 υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ς εν
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
νον α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος (δεις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τθ νυν και ε ως

τῶν αἰωῶν ἡ
νοοσοῦ